

זיכור בניהו בן יהוידע הנפש ט

(א) אל דמו לכב. נכון בשם קדוש אל"ך הינו א"ל ואות ד של דמו חכמן בתחילת הית. חשם אר"ל כמותד-ת של אל דמי לבס ועתח בעשה אל"ד:

הַמִּזְכִּירִים אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
(א) אֵל דְּמֵי לָכֶם : וְאֵל

תִּתְּנוּ דְּמֵי לוֹ עַד יְכוּנֵן וְעַד יִשִּׁים אֶת
יְרוּשָׁלַם תְּהִלָּה בְּאַרְץ : נִשְׁבַּע יְהוָה אֱדֵנִי בְיָמֵינוּ
וּבְזִרְוֹעַ עֲזוֹ אִם אֶתֵּן אֶת הַגִּנֶּה עוֹד מֵאַכֵּל
לְאִיבִיךָ וְאִם יִשְׁתּוּ בְנֵי נֶכֶד תִּירוּשָׁךְ אֲשֶׁר
יִגְעַת בּוֹ : כִּי מֵאִסְפִּיו יֹאכְלֶהוּ וְהִקְלֹו אֶת
יְהוָה אֱדֵנִי וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתְּהוּ בְּחִצְרוֹת קְדָשָׁי :
אֶתָּה תִּקּוּם תִּרְחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחִנּוּנָה

(ה) כי רצו עבדיך את. יכון כי ר"ת בימסדיא מלחיס כמילוי אלפן כזה אלף למד חא יוד סס וס"ת כי רצו עבדיך את מבנות בני אסית גי' אהיה פעמים אהיה גם שבעת פעמים ס"ג (ת) ואת עסרה יחיננו רית גימסדיא מלחיס פשוט של מילוי חנוכר וס"ת תתיו מירוש על ידי האמת שדמח בתחילת הפסוק בס"ת מתקיים מפילו עולם תתחו חרמוז בס"ת

כִּי בָּא מוֹעֵד : כִּי יִהְיֶה רִצּוֹ
עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבִנֶיהָ וְאֶת
(ה) עֲפָרָה יְחַוְּנֵנוּ : בּוֹנָה
יְרוּשָׁלַם יְהוָה אֱדֵנִי גְדַחֵי
יִשְׂרָאֵל יְבָנִים :

עד כאן תקון רחל

(ג)

זיכור בניהו בן יהודע . . . הגפש

אחך יתחיל בתיקון לאה אשר היא עתה ארוכה בכל הזיא מאהוריו
ועתה היא באה לפניו ומזדוונת עם יעקב העומד לפני זיא
ויאמר המזמורים האלו המורים זווגה ועכורה ולידתה ויתחיל לומר
שני מזמורים אלו המיוסדים על חשק ותאות ותשוקת הנוקי רחל
ותשוקתינו עמה לעלות אל דודינו תית ישראל, וגם יכונן אל הנהו
שבועץ קלן רדאמת ההיא איילתא עילאה:

תקון לאה

הסימן כי לא"ה

185

לְמַנְצַח מִשְׁבִּיר לְבָנֵי קָרַח: כְּאֵיל תֵּעָרֵג
עַל אֲפִיקוֹ כְּנֹיִם בֶּן־נַפְשֵׁי תֵעָרֵג אֵלֶיךָ
אֱלֹהִים: צְמָאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים קָלָ חֵי מְתֵי
אָבוֹא וְאַרְאָה פְּנֵי אֱלֹהִים: הִיָּתָה לִי
הַמְעַתִּי לַחֵם יוֹכֵם וְלִילָה בְּאֲמֹר אֵלֵי
כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֵלֶיךָ אֵלֶּה מֵשֵׁ אֱלֹהִים
אֲזַכָּרָה כִּי עַתָּה כְּנוֹקִי נָקִי אֵלֶּה וְאַשְׁפָּכָה אוֹתוֹת
חֶלֶב כְּנֹזִי עַל אוֹת יוֹיֵד שֶׁל עֲרֵי וַיִּסְּוּ אֱלֹהֵי נַפְשֵׁי כִּי
אֲעַבֹּר בְּפֶסֶךְ וְאֶדְדֵּס אוֹתוֹת חֶלֶב כְּנֹזִי לַחֲבָרִס עִם אוֹת
שֶׁל אֶדְדֵּס אֶרְדֵּם עַד שְׁכִיב בֵּית אֱלֹהִים שֶׁלֹּס, וְאִם

הוא

זיכור בניהו בן יהוידע הגפש י

כוא כלילי סעומר יכוין אודם כוא כמס' מיס ימי סעומר בקול
רנה ותודה המון חוגג : מה תשתוחחי
נפשי ותהמי עלי הוהי לי לאהים כי עוד
אודנו ישועות פניו : אלהי עלי נפשי
תשתוחח על כן אזכרה מארץ ירדן
וחרמונים מחר מצער : תהום אל תהום
קורא לקול צנוריה כל משפריה וגפיה

עלי עברו : יומם יצנה יהוה חסדו ובליה'
שירה עמי ס"ס והה"י תפלה לאל חיי :

אמרה לאל סלעי למה שכחתני קמה
קדר אלה בלחץ אויב : ברצח פעצמותי
חרפוני צנורי באמרם אלי כל היום
איה אלהיה : מה תשתוחחי נפשי ומה
תהמי עלי הוהי לי לאהים כי עוד
אודנו ישועות פני ואלהי :

אוצר החכמה
אה"ח 6025

שפטיני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד

סא"ש

מֵאִישׁ מְרָמָה וְעוֹלָה תִפְלֹטֵנִי: כִּי אֲתָה
אֱלֹהֵי בְּעוֹזֵי לָמָּה זָנַחְתָּנִי לָמָּה קָדַר
אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: שְׁלַח אֲזַרְךָ וְאַבְיָתְךָ
הָמָּה יִנְחֹנֵנִי יְבִיאֹנֵנִי אֶל הַר קָדְשְׁךָ וְאֶל
מִשְׁכְּנֹתֶיךָ: וְאַבּוֹאָה אֶל מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים
אֵר אֶל שְׂמֹחַת גִּילֵי וְאֲזַרְךָ בְּכִנּוּר אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי: מִה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וּמִה תִּהְיֶה
עָלַי הוֹחֵלִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוַדְנוּ
יְשׁוּעוֹת פָּנֵי וְאֱלֹהֵי: ^{א"ה"ח 6025}

וביום בלתי בו החנין ידלג זה המזמור

ואח"כ סזגר עונה אוחס בשבעין חיבין דמזמיר יענק שהס סוד
שבצעין קלין דדאמח איללהא סז"ל ויעון כסי פעמים יב"ק וג'
ב"ן סרמוזיס בו

לְמַנְצֵחַ מְזִמּוֹר לְדָוִד: גְּעֵנְךָ יְהוָה אֲרֵנִי
יֵאֱהַדוֹנְהִי ז"א סענס. אוחס ב'יום צ'רה ר"ת נ"י יב"ק
יאהלוההים יִשְׁנֶבְךָ שִׁים אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ס"ת נ"י
ב"ן יוד הה וו הה יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקֶּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן

יסעדך

יִסְעָדְךָ : יִזְכֹּר כָּךְ מִנְחוֹתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יְדִשְׁנָה
 סָדָה: יִתֵּן לְךָ כֹּל בְּבָבְךָ וְכֹל עֲצָתְךָ יִמְלֵא :
 נִרְנְנָה ב' שוֹעֲרֶתְךָ ר"ת ב"ן יוד הוה וו הוה וּבְשֵׁם
 אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹל : יִמְלֵא יְהוָה אֲדֹנָי כָּךְ מִשְׁאֵלֶיךָ:
 עֲתָה יִדְעֵתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה אֲדֹנָי מִשִּׁיחוֹ
 יַעֲנֶהוּ מִשְׁמֵי קִדְשׁוֹ בְּגְבוּרוֹת יִשַׁע ר"ת ג"י
 יֵאֱהָלֶהֱהִים יָמֵינוּ : אֵלֶּה בָּרֶכֶב וְאֵלֶּה
 בְּסוּסִים וְאֵנַחֲנוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר
 הֶמָּה כָּרְעוּ וְנָפְלוּ וְאֵנַחֲנוּ קִמְנוּ ר"ת ג"י
 יֵאֱהָלֶהֱהִים וְנִתְעוֹדֵד : ר"ת וְאֵנַחֲנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד ג"י
 יֵאֱהָלֶהֱהִים יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ ר"ת עס
 ר"ת וְנִתְעוֹדֵד לִירֹכַף וִיְהִי יַעֲנֵנּוּ בְּיוֹם קְרָאֵינוּ :
 ר"ת ג"י יֵאֱהָלֶהֱהִים וְסִיֵּם ב"ן יוד הוה וו הוה וְעַס ס"ח
 הַמֶּלֶךְ ג"י ע"כ יוד הוה וו הוה :

ויש במזמור הזו חיש אוחיות וסיל תיבות תרי חשם-ל ולכן בזמן שיש איוח
 צער לאדם היו אזי הוא טוב לומר זה המזמור ולכוין בו בסוד החשם-ל כדי לשסוד
 אותו מכך רע וקהלביש אותו בסוד מלבוש של נהורא עילאח שתוא גי' אויר
 פניאל הנקי אור המלבוש כי חושכנא רדין בתושכנא רדין ותבן חיטב :

לדוד

ויכר בניהו בן יהוידע הנפש

דָּוִד מְזֻמָּר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תִּבֶל
וַיּוֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה
וְעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶנָּה: מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה
וּמִי יִקּוּם בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ: נָקִי בַפִּים וּבֵר
לֵב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא
נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת (א) יְהוָה

(א) ה' וצדקת מאלהי ישעיהו ס"ה החייו גם וצדקת מאלהי ישעיהו זת ס"ה חייו
שהוא ב' שמות מי"ב ציחופי הנויה: (ב) שאו שערים ראשונם. יבון כי עתה
חקב"ח נכנס בגן עדן לחשמשע עם נשמות הצדיקים חחו שאו שערים: (ג) יבון
ו"ה חתגשאו עליית יסוד ומלכות נשאו פתחי וכו': (ד) ושאו יבון ו' עילאת
אוצר החכמה
שהוא הפארט:

וְצַדִּיקָה מֵאֵלֶיהִי יִשְׁעוּ: הַחַיִּי זֶה הַיּוֹה הַזֶּה
הַזֶּה שִׁי מִבְּקִשֵׁי פָנֶיהָ יַעֲקֹב סָלָה: (ב) שְׂאוּ
שְׁעָרִים רְאֵי שִׁיכֶם (ג) ו"ה נכחו וְהַנְּשִׂאוּ פְתָחֵי
עוֹלָם וַיָּבֵא הַקִּב"ה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: לַכְּשֶׁחֶטֶעַט בְּנִשְׁמוֹת
ס'דיקים מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה אֱלֹהֵי עֲזוֹנוֹ

וּגְבוּר יְהוָה גְּבוּר מְלַחְמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים
רְאֵי שִׁיכֶם (ד) וְשִׂאוּ פְתָחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה אֱלֹהֵי

צבאות

זיכור בניהו בן יהוידע הנפש יב
צבאות הוא מלך הכבוד סלה :

למניצח בנגינות מזמור שיר : (א) אלהים

(א) יכוין במסור זה כי אחר שחשבי' תעוזג כאל ואחיכ ענה אתח במסור יענך
ה' אז אנו שואלין אלהים יחננו ואם הוא בספירת הצמר יכוין במסור זה אשר
בו כ"ט תיבות וכפס' ישמתו וירננו כ"ט אותיות ויכוין לתיבת ואת דמותה תלילה :

יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה : לדעת

בארץ הרבה בכל גוים ישועתך : יודוך

עמים אלהים יודוך עמים כלם : ישמחו

וירננו קאמים כי תשפט עמים מישור

אודות 6025

ולאמים בארץ תנחם סלה : יודוך עמים

אלהים יודוך עמים כלם : ארץ נתנה יבולה

יברכנו אלהים אלהינו : יברכנו אלהים

וייראו אותו כל אפסי ארץ :

הללויה אודה יהוה בכל קרב פסוד

ישירים ועדה : גדלים מעשי יהוה

דרושים לכל חפציהם : הוד והדר פעלו

וצדקתו עומדת לעד : זכר עשה קנפלאותיו

תנו

זיכור בניהו בן יהוידע הנפש

חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: טָרַף נֶתַן לִירֵאָיו
יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כַּח מַעֲשָׂיו הַגִּיד
לְעַמּוֹ לְתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו
אִמֶּת וּמִשְׁפָּט נִאֲמָנִים כָּל פְּקוּדָיו: סְמוּכִים
לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֵמֶת וַיִּשָּׂר: פְּדוּת
שָׁלַח לְעַמּוֹ צָוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ
וְנִזְרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
שֶׁכֶּל טוֹב לְכָל עוֹשֵׂיהֶם תִּהְלָתוּ עוֹמְדֵת
לְעַד:

אה"ת 3025

אח"כ יכין בני שמות אלו והם * כלך, סעסה, יאעוצה, והם
יוצאים מיהודה, אהידה, מנצפך, באופן זה הויה ואלף דאהיה
וצפך דמנצפך מסורשים הם ושני ההין דאהיה מתחלפים כבי עינין
באותיות אחדיע והיריד בכף שאהריה באיב והם' בלטר שלסניה והגרין
בסמך שאהריה באותי איב:

עוד יכין בני שמות אלו כלך, סעסה, שמס' מנצפך עם ה'

* כדי להקל על המכוין לדעת מוצא כל אות מאלו השמות שמנו
האותי' היוצאים משם אהיה גדולות וסיוצאים משם סויה בינוניות
והיוצאים ממנצפך קסנות.

אותי'

זיכרון ^{החכמה} בניהו בן יהוידע הגפיש יג

אותי וישם 'אעוצה עם ישיבה אותיותיו בניי מיה וקסיג שהוא
 ססי סק"ח ויכוון להאי בהם בקסיא שהוא ססי עינד ובינה זו
 סועיל אל האדם סאר.

יוד הא ואו הא, אלף הא יוד הא, גיי סקח

לראיר בהם בקסיא אלף הי יוד הי גיי עינד עיה

אחיב יכוין לישם ארד עיה גיי לאה כי הוא סוד לדה לאה

לכוין בבית אותיות שבו וכדי להשלים כ"ז אותיות שבהם הולד נוצר יכוין
 אחר נסרו את המזמור לתי אותיות בנצפ"ה שחם תגברות שביסד רוק' שעחה
 אחד חצות סחמהקות

(א) תנה צריך שתבנה בסמעה בכל לילה על עונותיך ותבקש מלפני השייח
 סחילת לכן תאמר זה בבניח ובקשת:

לְמַנְצַח (א) מְזִמּוֹר לְדָוִד : פְּבֹא אֲרִיו גְּתָן
 הַנְּבִיא פֶּאֶשֶׁר בָּא אֶל בֵּית שְׁבַע : חָנְנִי
 אֱלֹהִים כְּחֶסֶדְךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחַה פְּשָׁעֵי :
 הָרַב כִּפְסִנִּי מֵעֹנִי וּמַחֲטָאתִי טָהַרְנִי : כִּי
 פְּשָׁעֵי אֲנִי אֲדַע וְחַטָּאתִי נִגְדִי תָּמִיד : לָךְ
 לְבַדְּךָ חֲטָאתִי וְהֲרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן
 תִּצְדַּק בְּדַבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ : הֵן בְּעֹן
 זוּלָּתִי וּבְחַטָּא יַחַמְתַּנִּי אֲמִי : הֵן אֲמַת

חסעת

(ד)

עם דקיע כנז"ל גדושה' צ' צענין הפרת הפרט' כי צחי' העור הוא אותיות רע והוא' לדעת' קדושה צחוכו ולכך הנגה נק' קל' ולכן כשגב' אדם צחצחה צנוקס שהיה עי'ן יהיה חל'ף ונהה שהי' עור יהי' אור' צלתי עכירי')
גם ר"ת כל השקוק הנז' הוא צגי' שקל'ג' והוא אלהי'ם צוילוי יודי'ן ש' ונולוי נילוי'ו ל' כלע"ד חיים הכוח צל"כך והאמורי'י הפשוטים שלו הש' ר' וננין אותיות שצו הם ל"ג והנה הם אלהי'ם הזה הוא צנוק' דז"א וכוכת זכור תזכור הוא שתכין שיעלו נה"י צנוקס הג"ת ויעלו חג"ת צנוקס חג"ז ונולא שיש עתה צ' צחיות של יקוד הנק' זכר וז"ס זכור תזכור והענין הוא כי אין עול' כל קסי' כלה אלא שליש אחד צלצד צככל קפי' היא העול' לצד כדי שלא ישאר הנק' ריקס ושנוי ונולא כי לא עלה כל היקוד אצל ג' קאק קלחו לנטיה צנוקויו וקלחו עלה לנקוס הת"ת והרי הם שתי יקודות (א) עי'ן ע"ק ש' השצירה פ"ג ונ"ש קס צשנו"ש זלה"ה) ונדע כי ונהארת צ' יקודות אלו ילאה נוקצא דז"א הנק' נפש וע"י העון הנז"ל נכנעה המלכות אשר היחה רחיה ללחת נשס זהו וחשוה עלי נפשי שהיא הנקצה השוה והכנע עלי צעבור העון שלי חמת נגלי ז"א וע"י החסוד' עולה נפשי קס ויחזור ונלח עלי נפשי שהוא נקוד צפתח חמת הלמו"ד כאלו נקוד צחירק כמו עלי צאר עכו לה זהו עלי נפשי ולכן כ"ת 'חשוה עלי נפשי' הוא עכו והענין הוא כי הצאר שהיה הפקד' היא עולה כנגד ג' פעמים ונ"צ אותיות של ג' הויות ע"צ ק"ג ונ"ה שהם נפח וניין דוברין כנז"ל והם צגי' עכו' וכשחטא נעשה עון ועי"כ הית' המלכות נעוכה וכנענת ופוח' לנטי' ועתה נעשת עכו' ועי"כ עול' צקוד עלי צאר עכו לה ואונס זכור כנגד יקוד עליון והזכור כנגד יקוד התתון כנז"ל והכ' הזכור צגי' אלכ"י צמלואו שהוא חרע"א חסיר וננוה הפשו' שהוא ס"ה ישאר צגי' תנו"ד שהיא השכינה, נוקחא אחריכ' ישאר צגי' הזכור שפי'א השכיני', וכלע"ד חיים הכוח צל"ל כך ישאר צגי' רוח"ת כ"ז שהיא השכיני' הנק' רוח"ת (א"ש כלע"ד שהכ"ז הנותרות הם כ"צ אותיו' עם ת'כפולות של אנלפ"ך כאשר ציארנו צבונית אזה א"ת ה' שהם כ"צ אותיו' עם ה' אותיות של ונלכ"ך כללע"ד), גם כלע"ד כי אין תקון זה אלא לשכבת זרע לצטל' כמובן ונן דרוש עלי צאר עכו לה על ותשוח וכו' שהוא קוד הו"ן הנקרא נפש שיעלו עתה לקבל דכורין הכק' עכו כנז' :

(ד) ע"ה אצ"פ שאותיות ונלכ"ך צכ"ו נמלאים עיקר כינוייהם הם צנוק' עם כ"צ אותיות דל"צ וכמבואר דדושי צנין הקוק' ולזה השכינה כ"ז שהם כ"צ אותיות דל"צ עם ונלכ"ך)

יחוד תקון לעון הבא על אשת איש פ' כ"ר יהו"ה נשנות אלס ר"ת צגי' ק"י והם הויות דוניה ואלכ"י, אלס הוא ג"כ הויות דמ"ה חופש כל חדרי צען ר"ת ל"ח והם ל"ג אותיות ונלוי הנולוי של קס אלהי'ם וה' אותיות הפשוטות, גם ק"ת של כ"ר ה' נשנות אלס הוא הר"ת שהם כל הדיקים שהם שכה ופ"ר כנודע :

(א) כנ"ש דדושו ו' ונלכ"ך השנה צוולת הר"ת יע"ש שכתב שהוא החקצלות הדיכין והגבר' ציקוד הנוק' שהם דיכין דכורין ודיכין נוקצין והם שכה ופ"ר וכו' עכ"ל והכוונה שיכוין לצרכ הצרויין דזו"ן שהם נ"ה ואלכ"י ולקצלם ציקוד דניק' שהם דנים דכורין וניק' ג' הר"ת) גם ק"ת של אלס חופש כל פס צגי' ש"ע שהם ש"ע כהורין שהם צ' שנות א"ל א"ל צמילואס, גם ק"ת של חדרי צען קס ק"י ששה יודי'ן שיש צג' הויות דע"צ ונ"ה צ'ן

א"ש ד' צע"צ ואחד דוניה ואחד דצ"ן :
 (ד) ע"ה לציל צחי' כ"א על עון זה שעניינו הוא שהפריד צעונו זו"ן ולזה כאלן צימוד זה קודם ונ"ה וס"ה ליחד מה שהפריד ונהה שהולכרו צ' ונ"ה הוא עש"י ונ"ש צימוד כ"א הנז' צענין ג' שכ' הנז' קס שהם ז"ס ונ"ה שנו' עם ה' עלאה ונ"פ אלס שנו' וכו' וה"פ אלכ"י ולזה אלס כתב כאלן על צחי' הנז' שהם ג"פ ונ"ה והוסיק צימוד זה גם ונהוק אלהים כנז' ג"כ קס ועוד הוסיק גם ונהוק פ"ר עם ונהוק שכה ועוד צ' אל ונליאי' לנתיק זו"ן ונהדיכיס הנז' שיחנהקו והוא ע"ד ונה ששלחו לנו ונקס צבוונת פותח חת ידיך שפתח גי' ח' חיוורתו וש"ע לנ"ה ואלכ"י לזו"ן וע"כ צא אחריו ע"צ שורש הפחמו' לנ"ה ולצ"ן שהם זו"ן):
יחוד אל הנז"ל כי רלו' עבדיך' אלת אלכניה ר"ת אלהי'ם דאלפי'ן כל"א והכולל וק"ת הם צגי' אונ"ת שהוא אלהי'ה פעמים אלהי'ם וג"כ הם שצטה הויות דק"ג ונ"ה 'עפרת' ימוכנו ר"ת צגי' אלהי'ם והוא הפשוט של הנולוי הנז"ל דאלהי'ם דאלפי'ן כל"א, וק"ת **הה"ב** לננוו כי ע"י פלונת הנרמז לנעלה צק"ת חמלת הפקוק ונתקיים אפילו עולם החסו הנרמז צק"ת אלו :

(ד) ע"ה כי עולם השציר' נצרא צמדה שכה' צו צלש"ס צק"ת אלהי'ם וע"י **חלונ** ונצרך ונחקק העולם דתהו"ו דעיהו כי עי"ז נעורכ צ' הפוחין קדישין דל"א שהם ז' ס"ג הכודעים כנז' צהל' השופר וצכ"ו וגם שהוא ונכלל יג קי' דיק' של' ונרע"ה אמת לא קאנו' כי צלסון הרע רלו' להחזיר העו' לתהו כנז' ולכך הם הוחזרו לתשו שכל' ויונתו האכסיו ונליאי' דצת הארץ):
יחוד אל הנז"ל קס חכבי על חונתך, ה"ח אלת ש' הוא אלהי'ם דיודי'ן ואותיות אע"ל הוא הויות דע"צ דיודי'ן המעחקת האלהי'ם הנז' וק"ת הם ש"ס שהם שתי הויות דע"צ וצ' הויות דק"ג וצ' הויות דנ"ה, שס הם צ' שנות אלס"ך : אלכ"י ע"ל הם צגי' ע"צ ק"ג ונ"ה והכולל, אונתך הם צגי' עשר שנות אלכ"י ועשר כולל' ואחד הכולל כולם. כנוולא שלל רב ר"ת תק"ך שהוא אלהי' דיודי'ן ש' ואחריי' פשוטים ר' ונ"ו אותיות האמורי' וק' אותיות הפשוטים וק"ת הנז' הם ל"ג וקס אותיות ונלוי פוולוי של אלהי'ם הנז', כנוולא הוא קצ"ז צגי' והם ג' הויות דצ"ן דהסי"ן והכולל, שלל כמספר שתי הויות דע"צ ושתי דק"ג ושתי דנ"ה, ר"צ צגי' ע"צ ק"ל :
 (ד) ע"ה צחל' פנים דנול' דמכונה דש"ע צ' מוחיק פכי' דנול' דמכו' דמל' אלסיס דיודי'ן ונה הוראה שע"י חשונחו עחזיך זו"ן פצ"פ שהפרידס ע"י חטאו ואח"ך נייחז צנוכין להנשיך צ' ללוי הנוחין דיסקו"ת שהם צ' עס"ע כדי להאיר לנול' ע"י צעלה ונה צכה שרשו זו"ן שהם צ' פלתי פלש דל"א הנק' זו"ן הגדולים כנופודס צכ"מ שהם צ' ונלכ"ך ולאו"ז חתלה ונאיר לה נללס לננוחין שחס עס"מ שכן הוא צכ"ו ונאיר לה אלא חל"ים עד אח"ך כוהן לה כל ללוי פמוחין וחו' י' אלכ"י שנוחקה ונז' ש"ך דיכיס כי חוודי הם כפולים צקוד תו"ר צמאורה שהם י"מ די"ן וני' אלכ"י וע"י פלפי"ן נוחקים שכה שכה כי עון הנז' לריך להקן קוד הש"ך ככ"ל צאורך וע"י כל האורות הנז' אז נוחקים ווחין דקט' וכדמים ונוסע לונסע ע"ס הוודרי' הנודעי' עד יקו' דז"א וננוכו לנוק' כקדר הכלוי ועוד נמתקו' כל ונדרגויהם שהם פשוט ונולא ונולא דנולא וכ"ז צוה שקדם כנר יכידת המסדים ליסודו ואח"ך הגבר' ונמתקו אלו צאלו כידוע וחו' קכ"ז גי' יוסף כידוע ואח"ז הוא זוג הגמור שנוחן לה כל צק"י ללוי' דגדלו' כי חיצת שלל כינוי

שם זה ולהעלימה מן החי'ו' שלא יאחזו בה כמי שמחכמה כטליתו וענין עליה זו הוא ששולה עד יסוד דטק' ספלינה בסו' מין כנודע ואז נעשית בחר מיון נבצין ולכן יטוין בשם הסוכר במלואו כזה אלוה אלף למד וו ה"א (ג) עוד יטוין אל מ"ש בסבא על פסו' שארה כסותה ועונתה כו' ואמר כי כסותה הוא שם אלוה והוא השם המלביש את הגשמה להעלימו מן החי'ו' שלא יאחזו בה כגל' והנה הכוונה הכוללת בשם זה כו' ב' כו' פ' לך לך שביאורו הוא אל' ו'ה' ר"ל כי שם אל' הוא חיות המחיה לשני אותיות ו'ה' שם"ס זיון והחיות הנמשך להם הוא מן אומתו שהיא סוד שם אהיה יודיון יש בו ג' יודין ואלף שהוא שם ייאי וממנו נעשה אל' ואל' זה נמשך מאומת לו'ו' הנקי ו'ה' להחיו' אהיה. עוד תכוין כי שם אלוה הגו' הוא בגי' מ"ב ויהי מ"ב אותיות שיש בפשוט ומלוי ומלוי המלוי והנה שם אלוה זה העולה מ"ב הוא בחינת קרקפתא דרש"א דז"א. גם תכוין כי אות א שבשם זה יזכרו יוד כוה א והיא בגי' עשרים ו'ג' אותיות הנשאר' משם אלוה הם בגי' מ"א ו'ך' סך הכל ס"א וע"ה ס"ב והים הים באופן זה יוד ה"ה ו'ו' ה"ה ושם זה הוא כו"ק דז"א גם תכוין כי ל' של שם זה הוא כיו כוה ל בגי' הים ותכוין כי הויה זו היא הויה דס"ג ואם תחבר כ"ו דלמד עם ג' אותיות הנשאר' שהם א"ה סך הכל יהיה ל"ח ושם זה הוא מוריד ההתפשטות מלמעלה מוריד המוח ערך הקרקפתא וההתפשטות כו"ק. גם תכוין באות ך' של שם הגו' כי י"ש' בראשו כוה ך' והוא י"ו ועם ג' אותיות הנשארות שהם א"ה יהיה הכל גי' ז"ן והוא הו"ה דב"ן ושם זה הוא כנגד המלכות. גם תכוין באות ה' של שם הגו' שזורה ד"ו שהיא בגי' י' ועם ג' אותיות האחר' שהם אל"ו יהיה הכל בגי' מ"א ושם זה הוא חיבור יהוה אהיה אשר

נשלמה ואין בו כח להמשיך רוחו א"כ הרי עומד בעוה"ז לבטלה ואולי ח"ו יסחלק מן העולם בלא זמנו ו"ס ימוחו ולא בחכמה כי בסיבת שאין בו חכמה ע"ד הנזכר אפשר שימשך להם המהיה ואעפ"י שאומר פסוק בידך אפקיד רוחי כו' זה הוא בחי' הגשמות העולות דרך פקדון לבד ויעלו וירדו למקומ' אבל פסוק של נפשי אפקיד כו' הוא מושגל לענין הגו' וזכרהו :

ג ח"ל מו"ל בענין הגו' שמי שיודע בעצמו שהשלים חלק נפשו כמי לריך שיכוין אלו הטובות בכל לילה כמשו"ת ואלו הם הנה אחר שאמר תפי' אלא בכח כו' שבו נרמזו שם בן מ"ב דיג' כגל' אשר ע"י העלינו את נפשינו מן העשיה אל הויה' ע"י שם זה של מ"ב שביג' הנה אח"כ עוד תכוין בשם אהיה אשר אהיה שהוא שם מ"ב שבברי'א' כגל' כי ב"פ אהיה בגי' מ"ב ותכוין עפ"י שם מ"ב זה דברי'א' אתה מעלה בחי' רוחך מן הויה' אל הברי'א'. ודע כי יש שם מ"ב אחר בברי'א' והוא עליון ונבזה מן המ"ב הגו' והוא שם אהיה יה"ו ומ"ב הראשון הוא תחת זה המ"ב אבל שניהם הם בברי'א' ולכן טוב לכוין בשניהם. אח"כ בידך אפקיד רוחי כו' תכוין כי ר"ת הוא בחר והוא חיבור שמה שלים של יהוה ואלהים וחיבור שמה שלים של הויה ואדני וכולם בגי' בחר גם תכוין כי אלהים הוא בנימטרי' אהיה אדני :

ובזה תכוין למה חיבור הויה אלהים נקרא שמה שלים יותר משם הויה אדני כגו' בפי' ויקהל והנעש הוא כי בו נכלל גי'כ"ס אהיה (ה) גם תכוין כי יהוה ואלהים בנימט' יב"ק ובחיבות יהוה אל אמת תכוין כונות אלו יהוה הוא כוה י' יהי יה"ו יהוה' ותכוין בד' אותיות אחרונות שהם ממולאו' בההיין והם בנימטרי' ב"ן גם תכוין כי י' באל"ו יהי בברי' יה"ו בילי' יהוה בעפ"י ולכן הוא במלוי הסין כגו' ובמלת אל' תכוין אל הויה דס"ג שיש בה תלת יודין ואלף שעולים אל' כנודע. ובמלת אמת תכוין אל שם אהיה פעמים אהיה שעולים בנימט' אמת וחשבון זה נק' חשבון המרובע. וזה הפסוק יהיה סיוס כל דברך ותישן מחוך כונות אלו ותחשבה זו :

עוד יטוין ברי"ת בידך אפקיד רוח ר"ת בא"ר כגל' והם חיבור הויה אלהים הויה אדני שיהיו משולבים כוה יאהדוניה' אלהיהויהם והכו' היא להעלות נפשותינו מבור זה אל בחר מים חיים טובים ע"י היחוד והוה הגו'. גם פדית אחי יהוה ר"ת פאי' שם אחד משמות ע"ב כגל'. והוא חיבור יהוה אדני ויכוין נתיבות אלו שהש"ת שודה אחי ר"ל אות י' של ברי"ת קדש שלי שנמסר אל החי'וטים ב"מ ע"י השחתה' זרעו לבטלה והקב"ה יפדוה ויקחוה מידם בכח שם יהוה הגו' בזה הפסוק עצמו שהוא יהוה אל' אמ"ת ולריך שיכוין בזהוה זו שיש בה ג' יוד' של רי"ו באופן זה תחלה אותיות יהוה הם ל"ו רי"ו כוה יהוה. ואח"כ תהרף אותיות יהוה והם ל"ו רי"ו כוה יהוה. והרי הם ג"פ רי"ו ותכוין כי כל רי"ו מאלו ה"ס שם אל' כי אל' פשוט ומלא הוא בגי' רי"ו והנה ג"פ אל' הוא מן נפשו ומלא הוא רי"ו ורי"ו הוא בגי' יראה וכל הטובות הגו' נרמזו יחד בפי' מן אס יראה ורומח במו' אלף בישר'. מן הוא ג"פ אל' יראה הוא אותיות רי"ו והיותם שבק"ש היל' והטובה שבכח כונות אלו נלחם האדם עם המזיקין והורג אותם כמבואר אלוהים במקומו בפי' זה באומרו אז לחם שערים כו' אז ירדו לשערים עם ה' כו' ועיין בפי' רות"ק כי הוא מדבר על בחי' המזיקין הגו' (ג) ובתיבת אל' תכוין אל שם יי"א' היו"ל מהויה דס"ג. ובתיבת אמת תכוין אל אהיה פעמים אהיה שהוא בגי' אמת' בסוד כולו זרע אמת כמבוי אלוה. אח"כ תאמר אתה תקום תרחם יין ובתיבת תרחם תכוין אל ג"פ רי"ו שנתכונן בל"ו שם ההויה הגו' והיא יהוה אל אמת ושלשם בגי' תרחם גם תכוין כי תרחם בגי' יהוה ואהיה ובי' שמות מלפ"ן מלפ"ן והכולל יכוין שאם נמסרו נר"ן שלו ביד הקל"י ע"י השחתה' זרעו לבטלה יתחלקו עתה משם ויחזרו ויתעלו אל הקדושה עם נפש האדם עצמו העולה עתה שם בסוד בידך אפקיד רוחי כו' אחר הכל תכוין אל שם אלוה ויש בו כמה כוונות. ראשונה תכוין ששם זה הוא מלבוס הגשמה השומר אותה מיר החי'וטים כמ"ש בסבא דמשפטים על פי' כנגדו בה ולכן בלילה אשר הגשמה עולה לריך להעלותה ע"י

דרוש א (7) בענין קומו מן המטה בח"ל אחר שיצטרך וינקה גופו וירחץ פניו ידיו (8) ורגליו וילבש

מלבושיו (9) ויסדר ברכותיו על סדר הגו' ובמ"ש הרמב"ם בה"מ. כבר נתל' שאחר ח"ל נעשו ב' דברים הא' הוא זוג לאה ויעקב והב' הוא לבכות על רחל שירדה בברי'א' בסוד שכינה בגלות היורדת למטה בעת הזו ממש ולכן לריך שחלק ותשב אלל הפתח סמוך להמוזה שה"ס שהכינה פתח העליון ותסיר המנעלים ותשב יתף ורשעך כאלל ותרבה בבכיה כפי כחך ותקח אפר מקלה ותשים על מלחך במקום הנחת תפילין גם תכוף ראשך ותחבק פניך בקרקע ממש ותכוין בזה על שריפת החורה שנעשית אפר וגם תכוין למה שנכתב אללנו בש' רה"ק א"ך מיום שנחרב בהמ"ק וגשרפה החורה נמסרו סודותיה ורזיה לחי'וטים וזם נקרא גלות החורה בעויה. ותאמר תחילה על נהרו' בבל כו' ותכוין לבכות על חורבן הבית ואח"כ מומור לאסף אלהי' באו גוים כו' ותכוין לבכות על הריגת הגד' ואח"כ תאמר פסוקי' אלל זכור ה' מה היה לנו כו' עד סיום מגילת איכה ותכפול בסוף פסוק השיבנו כו'. הטובות אשר יש בפסוקים אלו הם אלל בפ' זכור ה' מה היה לנו תכוין ר"ת מילה ר"ל שבמקום המיל' נכנסה העגלה הנקרא חרפה כמ"ש בבני יעקב כי חרפה היא לנו ויש זכור ה' מה היה לנו בתחילה המילה והקדושה. ואח"כ הויה וראה את חרפתינו עתה ששלטה הערלה בעולם גם תכוין כי מה שהיה תחלה גוברת מדת רחמים בעולם שהוא הויה דמיה דאלפין חזר להיות מהי"ד הנק' אלהים בגי' לנ' וזכור ה' כי שם מיה חזר והפך ונעשה לנ' והענין הוא כי מיה במלוי הוא מס הא גי' פ"ו שהוא אלהים הרי שמן מיה נעשה לנ'. ובפי' נפלה עטרת ראשיתו תכוין ר"ת נער והכוונה שתכוין כי השכינה הנק' הא

חרונה של הויה נפלה בעונותינו וזהו מלת נפלה נפל ה' ונשאר במקומה מטטרון הנער בסוד אי' לך ארץ שמלךך נע"ד גם תכוין כי הש"ך דייגין שהם בנימטרי' נע"ד כמבואר אללנו גברו על הרחמים וחסר מהם המיתוק המתחנן שהם אות ה' אשר אז נקרא נערה נע"ד ה' כמבואר אללנו ביו' פ' בל דלי'א' ושם ביארנו כי הש"ך הם ה' פעמים וכן שבחמשה אדני וכשיתקן עמהם ה' אלפין מתחמקים ונעשים ה' שמות אדני ובפי' על זה היה דוה לבנו כו' תכוין כי זה הוא יסוד ועל היסוד כוה הוא היסוד ועמה היסוד תהפך לדוה ונמלא כי ע"ז שהוא היסוד היה דר"ה תמורת הוד

הגרות וביאורים (ח) אחר מנחם נלע"ד להניח אק"ק ואדני לכן חיבור הויה אלקים נקרא שמה שלים כי בו נכלל כל הדי' שמת הויה ואק"ק אדני אלקים כי יהיה ואק"ק גי' אלקים ומובן וז"ל הגר"א בסוף ספר פסרה דנשינות שמה שלים. קורא בויהר את שם הויה ואלקים והענין כי ה' יתודים הויה אלקים הויה אדני והנה אלקים גי' אק"ק אדני א"כ הויה אלקים טולל כל היסודים עיי"ש : (ג) אל"ס נלע"ד שדרש לשערים כמו נשעירים : (ג) אל"ס אפשר שהוא רמז איוב כמ"ש כימי אלוה ישמרו ע"כ : (ד) פ"ת ס"ג משער תיקון תלות : (ה) כפ"ת כחזן פניו ידיו : (ו) עיין דברי שלום דיי"ך ע"ד שאלה מ"ה ד"ה והנה :

86=117
מדת הד"ן

ענין דרושי הגיריה

שער הבנות

דרוש תקן הצות

כנו' בחד' נשא קמ"ב ע"ב וכו' זו נקנת בחנו' האחרונה של לילה ע"י עסק התורה שפוסקים החתומים בעיה' ומקשים ומתקנים קישוטי מנינויותיה. ואח"כ תכין בשם א' קדוש של ע"ב שמת דרשע ויבא ויש והוא אל"ד ותכין כי שם זה הוא בסוד הלידה של לילה וגם שם הוא עולה בני' עם כללותו כמנין לילה ולר"ך שכתוב כי בחתי' עדין לא היה כך והוא למעלה בפסוק על חומותיך ירושלים כי המזכירים את ה' אל' דמי ל'כס ותכין כי אז היה ברי"ת אל"ד ועתה נהפך ונעשה אל"ד בסוד הלידה כנו' :

דע כי פעם אח' ח"כ שמעתי ממו"ל סדר המזמורים הנ"ל בצאופן זה כי לדוד מזמור ל' הארץ ומולואה אין לאומרי אלא אחר מזמור של יעקב ה' ביום לילה כי והנה סימן מזמורים אלו הוא כך כי בליל החול סדרם הוא בא"ל שמעו שהם כאלו תעבדו כי יעקב ה' ביום לילה ל' הארץ ומולואה ובליל ר"ח סימנם כל"ה שהם כאלו תעבדו לה' הארץ ומולואה אלהים יחגנו ויברכנו הללויה אודה ה' בכל לבב והענין הוא כי אם הם לילי ר"ח או ימים שאין בהם נפילה אפי"ן ל' לבט' ולהחלבל על החרבן וגם אל' כל המזמורים והפסוקים אלה יתחיל ויאמר מזמורים אלו שם' כל"ה בלבד ואח"כ יפסוק בתורה :

ג לר"ך שחדע שאמר שכבר גמרה כל המזמורים של הללויה אודה ה' כי לר"ך שכתבה בכל לילה על עונותיך ותבקש מחילה מלפני ית' ולכן אחר שחזר מזמור הללויה כי חזר מזמור של ברא' אלו כי בולו בכיה ותחינה ובקשה ואח"כ חזר עד אנה בכיה בזיון ומספר בירושלם תקום תרחם ליון ותבנה חומות ירושלים ואח"כ תקום ומקומך ותלך לתקום אחר לעסוק בתורה עד עה"ש כנו"ל ד) וכשהחזר עד אנה בכיה בזיון כי לר"ך שכתוב בזה כי ליון היא כנגד רחל וירושלם כנגד לילה ותכין להחמיק את שתייה מגבורותיה והנה לילה עומדת מן החוה דו"א ולמעלה ורחל מן החוה ולמטה והנה האורות הניתנין אל רחל הם מן האחרונים דו"א שהם עליו הם שם מ"ה והאחרונים והם ריבועו הוא בני' ק"ל בזה האופן יוד. יוד. הא. יוד. הא. אורות יוד. הא. וכו' והוא כמנין ע"ד א"ה גם מגיעים אל"ה אורות המגולות ביסוד דאימא אשר ביהותם למעלה כנגד לילה הם אורות סומים והוא בח' ההבל היו"א מן היסוד הסוף דאימא והוא מילוי הויה דס"ג שהוא בני' ל"ז כמנין בכ"ה וזהו עד אנה בכי' הכונה לומר שפעם הם חסרים מן רחל הנק' ליון שני מיני אורי' הנו' שהם בני' עד אנה בכ"ה ואלו זעיקים אליו ית' שעד אנה תמשך בכיה זו ברחל על חסרון האור' האלו והשפע שלה אשר שניהם עולים עד אנה בכ"ה שם ק"ל וז"ל ומלת ליון כבר נת' במ"א. וכנגד לילה אחר מספר בירושלים כי האור' המאירים בלילה הם האחרונים דאיור אבא המאירים בלילה כעודע כי שם הוא בחי' משה המאיר בלילה כמבואר אצלנו במתור"ל כל המהלך ד"א בחי' ב' והוא רבוע דהויה דע"ב דיו"ד והוא בני' קפ"ד כמנין מספ"ד. והענין שהאורות שלה שם קפ"ד נשכו למספ"ד שהוא תמורת האור שהוא בני' קפ"ד. ומעם היות' ירושלים הוא כי לילה היא למעלה אחריו הפני' דו"א ממש ולכן יש לה הארה נמשכת מן הפני' וכבר ידעת שהארת הפנים היא שם אל במלואו שהוא קפ"ה בסוד ב' שמת אל במלואם והם ש"ע נהורין דאנפין עלאין כעודע ולכן תכין כי ג' אורות ייש מן ירושלים הם בני' אל' אלף למד והם רי"ו ונ' אורות שם מן ירושלים הם בני' ש"ע נהורין שם ב"ם אלף למד והרי החכמו ג"פ ג' שמת אל במלואם שמקומ' בהרין הסומין קדישין ובחוטם אשר בחמט והרי' נת' פעם למס ירושלים היא בלילה ואחר שזעקו עד אנה בכיה בזיון ומספר בירושלים אנו מתפללים אליו ית' תקום תרחם ליון כנגד רחל ותבנה חומות ירושלים כנגד לילה והכוונה שבת שני היסודות דאו"א חזיר בהם ותקום לשתיים מנפילתם וז"ש תקום ת"ק מ"ו כי ת"ק הוא אחרונים דהויה דיו"ד אשר הם בני' הקמ"ד תסיר מ"ד שהם חסרון אורות הפשוטות והבשאר הוא ת"ק וגם מלוי דהויה דע"ב דיו"ד בני' מ"ו וזהו ת"ק מ"ו. תרחם שהם ייש ש"ע בציר דאבדע אותיו' הויה כמו שנת"ל בס' השכיבה ושם נתבאר אחר כונת אבגית"ן כי ע"ש והכוונה היא ששני ג' רי"ו אלו תרחם ליון ותבנה חומת ירושלים שהם רחל ולילה וכבר

הוד ועל אלה שהם ו"ה הנק' אלה חשבו עינינו. או תכין ג"כ אל ס"א בסוד אלה אלהיך ישראל כי על אלה חשבו עינינו. ואח"כ חזר פסוקי ישעיה בסי' ס"ג והם הבט משמים וראה כי אלה אביו כי למס תתענו בו למעט ירשו בו' ואח"כ פסוקים שבס' ס"ד והם ועתה ה' אביו כי אל תקטוף בו' ערי קדשך כי העל אלה בו. ואח"כ חזר פסוקים דנחמה שבס' ס"ב והם על חומותיך ירושלים כי ואל תתנו דמי לו כי נשבע ה' בימינו כי כי מחספיו יאכלוהו כי. ואח"כ חזר ג' פסוקים אלו והם אלה תקו' תרחם ליון כי כי רצו עבדיך כי בונה ירושלים כי והרי נשלים ענין תיקון רחל :

ואח"כ תתחיל בתיקון לילה ותאמר לדוד מזמור לה' הארץ כי כל המזמור וכשהאמר שאלו שפטים ראשיים תכין שעתה הקב"ה נכנס בג"ע להשתעשע בגשמו' הדקיקים כנ"ל וז"ל שאלו שפטים ראשיים ויכין כי בחיליה אומר והנשאו שהם עלי' יסוד ומלכות שהים שני אותיו' ו"ה של ו"ה נשאו ו"ה נשאו ואח"כ אמר ואלו הוא רמו אל' ו' עלאה תית וזהו שאלו' (א) ובפסוקי שאלו ברכם מאת ה' ולדקה מאלהי ישעו יכין אל שם הויה בח' משמים עשר ירופים אשר נרמו בס"ת יהוה ודק"ה מאלהי ישעו (ה) והי"ו גם יכין בלירוף א' מ"ב ירופים בני' וגם וולאת מס"ת ודקה מאלהי ישעו זה והוא הויה ואח"כ חזר מזמור כאלו תעבדו על אפיקי מים כי כולו ומזמור הסמוך והוא שפני אלהים בו כולו ופי שני מזמורים אלו מיוסדים בענין חשק ותשוקה המלכות לעלות עם דודה שהוא הת"ת וגם ישראל בניה הם בתשוקה הנזכר ויכין אל הכוה שבעין קלין דרמאת ההוא איילתא עלאה וז"ש כאלו תעבדו ג) ובס"ת חסדו ובלילה שירה עמי תכין בח' מ"ב ירופי' הויה והוא והי"ו (ב) ובפסוקי אלה אודנה יכין לתקן המלכו' הנק' אלהים אשר היא נקנת תיקון אחר תיקון כי החילם היא אלהים ואח"כ יתוסף עליה אות' ו' וזהו עלי' על' ואח"כ יתוסף אות' מס וזהו אדרס"א אדרס"ו והרי נשלמה בשם אלהים מלא ויש עד ביק אלהים ופי' אודה אותה ופעלה אותה עם אותיו' אלהי וי' הנו' עד שיחברו עם אות' מס ותעשה בית אלהים. ואם הוא באותם לילות שבין פסח לעשרת שהם ימי הספירה שכתוב באומרו אעבור ברא' אדרס אל מספר ימי הספירה שם מ"ב כמנין אדרס. ואח"כ יאמר מזמור יעקב ה' ביום לילה כי טלו ותכין בני' הויה דב"ן דמלוי הויה שיש בזה המזמור כמו שביארתי בס' הפלת שחרית כביאר זה המזמור ותכין כי ע' תכין סבוב המזמור שם ע' קלין דרמאת איילת' כנ"ל כמזמור כאלו תעבדו על אפיקי בו' ותכין כי ר"ת יעקב ה' ביום לילה בני' יכין שסודו יהוה אלהים או ג"כ אהיה יהוה אדני וכן ר"ה ונפלו ואנחנו קמנו בני' יב"ק ואנחנו קמנו ונתעודד ר"ת בני' יב"ק ישנו ביום קראנו ר"ת יב"ק. גם תכין כי ר"ת ונתעודד יהוה הושיעה המלך הוא א' מ"ב ירופי' יהוה והוא ויה"ה ואח"כ חזר מזמור אלהים יחגנו כי והענין הוא כי אחר אשר השכינה תעבדו כאלו כי וענה אותה כמזמור יעקב ה' ביום לילה אז אלו שואלים על עלמות אלהים יחגנו ויברכנו לט' אלו ישראל החתומים. ודע שבמי העומר תכין בכל תיבה ותיבה ובכל אות ואות מן הגוגעים ומזמורים לאותה הלילה כנו' בדרוש ס"ה וע"ש (ד) כי כוונת אלו המזמורים הם ענין וזוג לילה ועיבורה ולידה בסוד ותקם צעוד לילה כי וזכור זה היטב ולכן תאמר מזמור הללויה אודה ה' בכל לבב כי כל המזמור כולו ותכין כי יש במזמור זה ב"ב אורות אלפא ביתא כעודע ולכן אחר שפסיים המזמור תכין עוד בה' אורות מנלפ"ך אשר בהם נשלמו כ"ו אותיו' של אלפא ביתא כי אלו הם בחי' יזיר הולך בכ"ו אורות' אלו והבן זה. גם תכין בה' אורות מנלפ"ך שהם שם א' קדוש השולט אחר ח"ל כעודע

בזוהר פ' שלח לך וגם תכין אל ג' שמות הנו' שם והם בחופן זה ג) כר"ך סעפה יאעוצה כי שם זה יולא מה' אורות מנלפ"ך כנו' והענין הוא כי בח"ל הראשונה נתקל' לילה בכל איברים וכולם הם גבו'. ודיעין בסוד מה שביארתי פ' בא' ד' ל"ה ע"ב בסוד נערה ונער וכמו שסודותיך לעיל שכתוב ברי"ת נפלה עטרה ראשיתו נער שהם ש"ך כחות הדיון כמנין נע"ד ואחר ח"ל הוא מתמתקת בסוד ר' אותיו' שהם מנלפ"ך ה"ג כנו' בני' וירא דק"א ע"ב בס"ת. וענין ה"ג אלו הם בית רחם האשה יסוד ענה

הגהות וביאורים : א) כנ"ל הנוסח וזה ואלו ו' שאלו : ב) כשפ"ה הישן נכתב שם ה"ה ונכתב כלוח העשות כפוף הספר שזה שיד' לפס"ה ואין לו שיכות כנלן עכ"ל תעתיק אותה הג"ה סה וז"ל ח"מ ל"ב ג"ע השבן זה כי יש יותר מן ק"ב תיבות וכנ"ל מלפני כתיב פסח ויכין אל' פ' קלין דרמאת שילחא שילחא עכ"ל : ג) עיין פס"ה ויכין במק"מ פ' שלח פי' שלח פי' רמז"ל : ד) כשפ"ה כתי' אשר ה' אלל הרב ש"ש וזה"ה מלפני כתיב הנה וז"ל מלפני כתיב כסם הרב ר' אברהם גלגלי וז"ל המשכים ללמוד והורד לישן נשמתו מיילת עליו ואחרת נתני' ד' כירי לא אויל קום כי הנשמת אחר שמתלמה מלמעלה כתיב הלילה לא החזור עוד למעלה עד בלילה הארת והיא הולכת ותחשפת כעוה"ל וכל הלילות שיהלום אחר חמת לילה נכנס אין כסם ממש מפסם המכר לנו כהויה משתו יוסם ולא יחזור לישן אלא יפסוק בתורה כשירים ובחשכות לאל ית' עכ"ל :